

**МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНАТА
УМЕТНОСТ „СКОПЈЕ“
СКОПЈЕ**

**ВЛАДИМИР
ПЛАВЕВСКИ**

КОЛОР ФОТОГРАФИИ

СКОПЈЕ, Април – Мај 1983

Владимир Плавеvски е роден 1948 година во Скопје. Има завршено Медицински факултет во Скопје и по професија е лекар. Интерес за фотографијата како креативен медиум пројавува од основното училиште, но како автор препознатлив по стилот и композицијата, кој активно учествува на полето на фотографската изложувачка дејност, се пројавува веднаш по завршувањето на студиите. Активен член е на фото-клубот „Вардар“ во Скопје. Соработник на повеќе илустрирани списанија, дневни новини и илустрирани ревиуи. Има објавено голем број насловни страници и фоторепортажи. Член е на друштвото на филмските работници на СР Македонија. Обавува функција на претседател на Претседателството на ФСМ. Наградуван е и пофалуван на повеќе заеднички изложби. Досега има оддржано три самостојни изложби:

1. Изложба на колор-дијапозитиви (Салон 19.19 — Скопје) 1978 година.
2. Изложба на црно-бели фотографии (Центар за култура и информации — Скопје) 1980 година.
3. Изложба на црно-бели фотографии, Струмица 1982 година.

Адреса: Т.Пановски 1/1 — 7 Скопје, тел. 216 — 363.

АВТОПОРТРЕТ

Новиот циклус на Владимир Плавеvски донесува еден исклучително вреден уметнички резултат за нашата уметност, давајќи ни со тоа и придонес во натамошното разбирање на суштината на уметничката фотографија и, воопшто, на ликовната уметност.

Феноменот на односот на техничкото и естетското — како две страни, два модуса (покрај многуте други) на човечкото постоење — не е доволно испитан, и што е позначајно — не е доволно присутен во општата свест. Сегментите на единствениот живот, на целосниот начин на односот на човекот, на човештвото констварноста, како да се здобиваат со самостојна егзистенција, како да се рег се постоења на некоја мултиплицирана сила која своето единство го остварува низ нивното просто додавање (и набројување) едно до друго, а не во синтетичката сплотеност и проникнување на сите модуси на тој однос.

И уметноста, која толку адорантно се возвисува до најсовершен модус на човечкото постоење, често суштински се хипостазира само од едниот таков сегмент, заборавајќи дека како валидна (универзална, што повеќе човечка во што поопфатна смисла) не произлегува само од него — естетското — туку дека истовремено ги овалотува (бидејќи е материјализирање) и другите аспекти на човекувањето (барем: рационалноста, производноста, техничкото, моралното, социјалното...).

*Иако уметничката фотографија е навистина специфичен уметнички жанр, оваа судбина ја следи и неа од нејзиното настанување. Дете на техничката цивилизација (на физичкото и хемиските откритија и на механичката вештина и прецизност), таа на специфичен начин — и во своите практични резултати а и во нивните толкувања — дури изразито ги репродуцира овие настојувања за сегментизација, приклучувајќи се во сигурното засолниште на својата „техничка сушност“, срамежливо кокетирајќи со „естетското“. Најчесто се определува за доловување на материјалните факти онакви какви што се (дозволувајќи ги — како естетско — само квантифицираните елементи: ракурсот, или апаратот, квалитетот и широчината на објективот, брзината на експозицијата, или структурата на материјалот, филмот и хартијата), не сакајќи да го признае животот, реалниот човек како средиште и извор на нејзиното настанување и постоење. Или, пак, хибридно, како своја „естетичност“ најмногу го преферира **аранжирањето на ликовниот објект** (сè едно дали тоа се прави пред извршената експозиција, или по тоа — во натамошниот избор на зафатениот простор, во комбинацијата и поврзувањето на одделно зафатени објекти, во ретуирањето на веќе зафатениот објект). **Снименото** — кое е материјален факт на овој уметнички жанр — станува единствен негов синоним.*

*Во својот нов циклус, Владимир Плавеvски тргна по патиштата на **универзалната ликовност**. Не откажувајќи се од суштината на уметничкиот медиј фотографија, тој ги активира новите димензии на техничките сознанија (колор филмот и неговите нови можности, развивачите и техниката на развивањето, разорувањето и надминувањето на оптиката на нивото на човечкото око), и во симбиоза со изразит рационалитет — како суштина на новиот продор во уметноста — и исклучителен афинитет спрема поновите текови на сликарството, низ една долготрајна постапка, во која се **мултиплицираат чекорите** од визуелниот запад до ликовното дело, остварува нов и ретко доживеан уметнички резултат.*

Процесот на класичната „уметничка фотографија“ е истовремено и продолжен и запазен. Она што како потенцијал — по толку важни нови технички откритија во оптиката и хемијата — лежи денес во неа е активирано за да експлодира во синтеза на техничкото и естетското, на материјалното објективно и човечкото. „Сликите“ станаа слики. Човекот се смести во средиштето на уметничкото творење и во фотографијата, онаму каде што му е местото според суштината на работите.

Истовремено чекорите меѓу фотографијата и класичната ликовна уметност, кои постојано се прават од пронаоѓањето на фотографијата — станаа мостови кои придонесуваат за поврзување на целата широка област на ликовното во една целост.

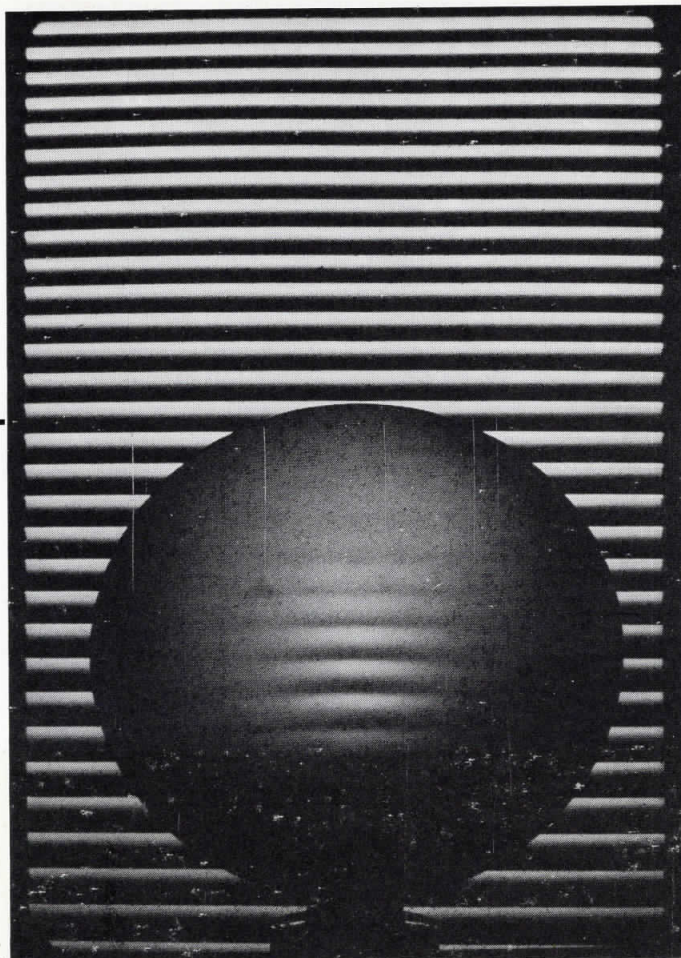
Естетската доживелица доживува свој нов подем — благодареејќи на уметникот Владимир Плавеvски, кој ги поврза, во еден успешен уметнички резултат, многуте димензии на човековото современо постоење, ум, сознанија и чувства.

Кирил Темков

КАТАЛОГ

1. Провирање
2. Бранување
3. Судир
4. Бесконечност
5. Варијација на игра
6. Откорнување
7. Пукнатини
8. Премрежје
9. Бекство
10. Варијанта триптихон
11. Метаморфоза
12. Допир — ритам 2
13. Неизбежност
14. Дилема
15. Од онаа страна на прозорецот

16. Застрашување
17. Проблесоци
18. Варијанта центар
19. Петна
20. Парадокси
21. Одзив
22. Осмислување
23. Дилема 2
24. Јадрез
25. Пресека
26. Алузија
27. Деформација
28. Мена
29. Црнење
30. Полуција
31. Жед
32. Протест

18

Морам во нешто да бидам искрен — ни самиот не верував дека ќе успеам да ја реализирам оваа изложба. Естетската конституција на изложбата не ми претставуваше проблем — проблем беше како сето тоа да го реализирам САМ, без помош на колор-лабораториите. Упорноста победи — колор фотографиите успеав да ги направам, дури да постигнам и нешто подалеку — лабораториски експерименти кои како креативен и авторски предизвик ми овозможуваа нови визуелни осознавања. Колорот е медиум кој што е благодарен за авторски барања не само со своите емоционални бранувања и асоцијации туку и со својата тематско-перцептивна конструкција.

CAMERA opscura и COMORA opscura се синтетизира во визура на дводимензионален оптички визир во кој и не случајно колор балансот е и во нив и вон нив. Тематски дигнитет во море од филтет -фактори. И затоа — колор фотографијата — некако убаво ми звучи!

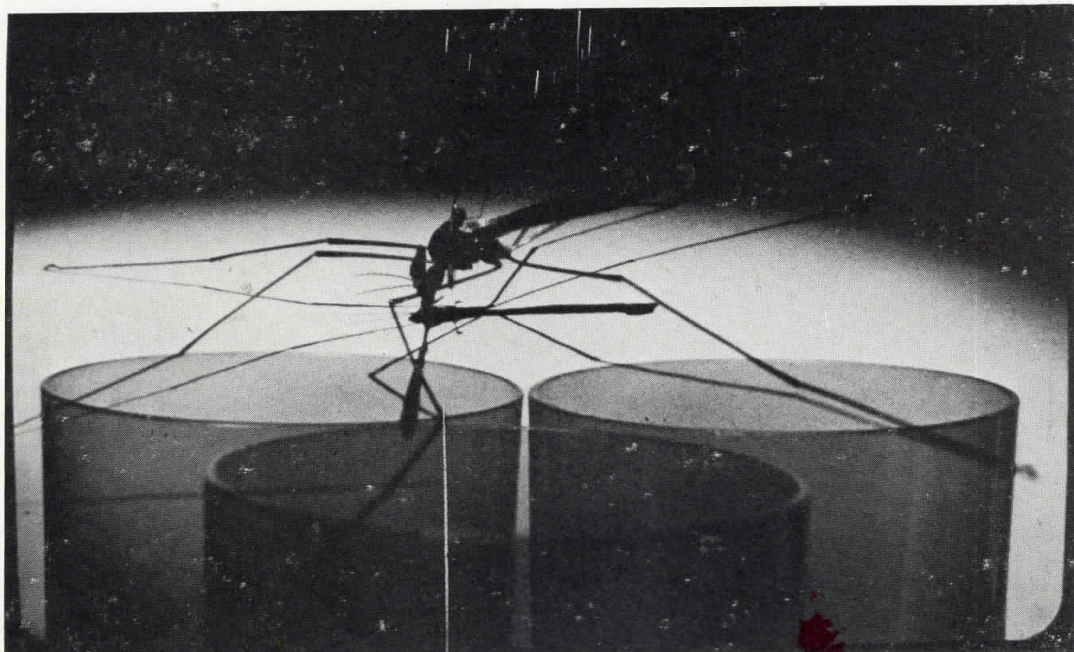
од авторот

9

19

30

Фото клуб „Вардар“ Скопје
„Светлост“ ООЗТ Графички
„Екран“ — „Нова Македонија“
Печати: РО НИП „Нова Македонија“ — Скопје
Тираж 500 примероци

Допир — Ритам 2

Неизбежность